

Ligeledes indeholder miljøgarantien en ny betingelse om, at et lands anvendelse af miljøgarantien ikke må udgøre en hindring for det indre markeds funktion. Det er disse betingelser for en udvidet anvendelse af miljøgarantien, der selvfølgelig har skabt diskussionen, og som har fået bl.a. stillerne af denne forespørgsel til at tale om miljøgarantien, der forsvandt.

Jeg har ved flere lejligheder givet mit bedste bud på, hvordan disse betingelser for at indføre nye nationale regler skal fortolkes, men det er klart, at det endelige svar på, hvorledes den nye miljøgaranti skal fortolkes, kun kan gives ved Domstolens praksis. Og dér er det, som jeg sagde før, min erfaring, at Domstolen er væsentlig mere miljøpositiv i sine kendelser end de indstillinger, der kommer fra Kommissionen, så jeg er tryk ved, at det i disse tvivsspørgsmål er Domstolen, der har det sidste ord.

Regeringen finder derfor, at der med den nye traktat, herunder den nye miljøgaranti, er skabt grundlag for et bedre miljø i EU, og som jeg sagde det før, så deles dette synspunkt af de europæiske grønne organisationer. EEB og de danske miljøorganisationer, som har sat sig ind i Amsterdamtraktatens bestemmelser, vurderer samstemmende, at der er tale om fremskridt og mulige fremskridt for miljøet, og at miljøgarantien i princippet er udvidet.

Så er det selvfølgelig op til den politiske vilje og den politiske styrke i medlemslandene og i EU's institutioner at benytte dette udgangspunkt.

Den danske regering er opsat på at udnytte Amsterdamtraktaten maksimalt til gavn for miljøet. Efter regeringens opfattelse er der ikke brug for juridiske armbøjninger, men for konkret arbejde med det nye traktatgrundlag.

I relation til beskyttelse af miljøet i forhold til det indre marked er det min hensigt både før og efter folkeafstemningen om traktaten først og fremmest at arbejde for, at det så vidt muligt ikke bliver nødvendigt at anvende miljøgarantien, som jo er en undtagelsesbestemmelse. Men hvis der opstår en situation, hvor vi fra dansk side finder det nødvendigt at opretholde eller indføre nationale regler, som er strengere end de vedtagne EU-regler, er jeg naturligvis parat til at bruge miljøgarantien.

Jeg tror personlig ikke, at befolkningen er så interesseret i flere teoretiske udlægninger af Amsterdamtraktatens miljøgaranti. Det afgørende må være, at folk ved, at regeringen og flertallet her i salen er parat sammen med andre

lande – og vi har masser af allierede i det europæiske samarbejde – til at udnytte det nye traktatgrundlag fuldt ud til gavn for miljøet.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Tak til ministrene for besvarelsen.

Desværre nåede ministrene jo ikke frem til det, som er kerneproblemet i sagen, nemlig de tvivlsomme og dunkle punkter i den ny traktat, som giver anledning til kritik og spørgsmål, og som fører til, at vi ønsker at få fortolkningstvilen afklaret, inden vi stemmer om traktaten.

Det, man kunne forstå af miljøministerens svar, var, at han ikke ønskede en sådan afklaring af fortolkningstvilen, og jeg vil godt stille ministeren følgende spørgsmål:

Hvorfor ønsker regeringen ikke at få klargjort, hvordan EU-Kommissionen i fremtiden vil bruge sin beføjelse til at godkende eller forkaste dansk anvendelse af miljøgarantien?

Hvorfor vil regeringen ikke være med til at gå til EU-Kommissionen og få at vide, hvad det betyder, når det bliver skrevet i den ny traktat, at anvendelse af miljøgarantien ikke må stride mod det indre markeds funktion?

Hvad betyder det, når der står, at anvendelse af miljøgarantien kun kan finde sted, hvis det er et specifikt nationalt problem, det handler om?

Det vil jo altid være sådan, at anvendelse af miljøgarantien vil stride mod det indre markeds funktion, fordi brug af miljøgarantien pr. definition er en undtagelse fra de harmoniseringsregler, som gælder i det indre marked. Og det vil sige, at der faktisk i den ny traktattekst står, at man ikke må lave en undtagelse fra det indre marked, for det strider jo mod det indre markeds funktion, og det vil altid kunne bruges af EU-Kommissionen og EF-Domstolen til at sige: Jamen jeres brug af miljøgarantien strider mod det indre marked.

Vi havde f.eks. forleden en sag, hvor EU-Kommissionen på trods af alle de fine ord i Amsterdamtraktaten har fremlagt et forslag om, at der nu skal flere tilsætningsstoffer i maden. En udvidelse af det såkaldte madsminkedirektiv blev behandlet i Europaudvalget sidste fredag, så vidt jeg husker, eller også var det for-